

042

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА
Одјел за Баню Лuku

Broj: S1 3 U 031158 19 U
Sarajevo, 04.05.2020.godine

Datum: 07-05-2020	
Судски секретар	Судски секретар
Судски секретар	Судски секретар
US-02-13-7 129/18	

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Metago d.o.o. Banja Luka, ul. Subotička bb, koju zastupaju punomoćnici iz Zajedničke advokatske kancelarije Darislav Paponja i Davor Bunoza iz Mostara, ulica Kneza Viešlava 77 D, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-297-3/18 od 11.10.2018.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.05.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tužene, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 25.08.2016. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 29/16 od 17.08.2016. godine, u otvorenom postupku javne nabavke, predmet nabavke: „Nabavka terenskog vozila“ ugovornog organa Dobrovoljno Vatrogasno društvo Kostajnica.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer u ponovnom postupku, postupajući po presudi Suda BiH broj: S 1 3 U 023682 16 U od 04.05.2018. godine, tuženi nije ispravio nepravilnosti, odnosno iz pobijanog rješenja ne proizilazi da je žalba tužitelja u cijelosti osnovana. U konkretnom postupku tuženi je i po presudi Suda BiH broj: S 1 3 U 022611 16 U od 11.04.2018. godine, već uvažio žalbu tužitelja i poništio tenderski dokument, ali tuženi nije donio rješenje u skladu sa uputama iz presude suda, što predstavlja povredu odredbi člana 62.

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužbom ukazuje da je upravo na osnovu nezakonite tenderske dokumentacije donesena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, koju tužitelj sada osporava predmetnom tužbom, imajući u vidu da je jedino kvalificirana ponuda bila ponuda za vozilo Mahindra, jer je ugovorni organ propisao takve tehničke karakteristike, koje odgovaraju isključivo vozilu te marke. Dakle, pobijano rješenje je nastalo kao rezultat grubog kršenja osnovnih načela Zakona o javnim nabavkama BiH. Smatra da izabrani ponuđač nije dostavio ni validnu garanciju, jer je dao garanciju do 31.12.2016. godine, a tenderska dokumentacija je objavljena u četvrtom mjesecu 2016. godine, s tim da je traženo da garancija mora biti minimum 12 mjeseci u skladu sa garancijom proizvođača. U konačnici, tužitelj smatra da izabrani ponuđač nije ispunio uslove iz tačke 12.3.b) c) d) tenderskog dokumenta, a pored toga smatra da Mahindra Europe Srl-Rim Italija, nije imala saglasnost od proizvođača M&M iz Indije, a nisu mogli izdavati ovlaštenja u svoje ime, nego su to morali isključivo u ime proizvođača. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova u iznosu od 979,29 KM, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Prema obrazloženju osporenog rješenja i podataka spisa predmeta, proizilazi da je Ured za razmatranje žalbi BiH, postupajući po presudi Suda BiH broj: S 13 U 023682 16 U od 04.05.2018. godine, u ponovnom postupku ocijenio da je tačka 12.3. tenderskog dokumenta sačinjena u skladu sa zakonom, da ugovorni organ nije ograničio konkurenciju nego je, naprotiv, proširio uslov iz tenderskog dokumenta, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o specifičnom predmetu nabavke. Tuženi je ocijenio i da ponuda izabranog ponuđača Šumooprema d.o.o. Banja Luka, ispunjava uslove zahtijevane u tački 12.3. tenderskog dokumenta, obzirom da je dostavio kopiju ovlaštenja izdatu od strane pravne osobe Mahindra Eurpe Srl Rim-Italija, koja je podružnica društva Mahindra & Mahindra Ltd Indija. Dakle, u ponovnom postupku, žalba tužitelja je ocijenjena kao neosnovana i tuženi je postupajući u skladu sa presudama Suda BiH, obrazložio razloge i odlučne činjenice, kojima se rukovodio u postupku odlučivanja po žalbi tužitelja. U skladu sa odredbom člana 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH tuženi je donio odluku kao u dispozitivu.

Osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa članom 111. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), propisane su nadležnosti Ureda za razmatranje žalbi BiH, a u skladu s odredbama člana 103. stav 1. tačka b). Zakona o javnim nabavkama BiH, tokom cijelog postupka, ex offo, tuženi je dužan paziti na apsolutno bitne povrede postupka, kao što je neusklađenost tenderske dokumentacije sa zakonom ili

1. The first part of the document is a list of names and dates, which appears to be a record of some kind. The names are written in a cursive script, and the dates are in a standard font. The list is organized into columns, with names in the first column and dates in the second column.

2. The second part of the document is a series of paragraphs of text. The text is written in a cursive script and is organized into paragraphs. The paragraphs are separated by lines of text, which appear to be section headings or subheadings. The text is somewhat difficult to read due to the cursive script and the quality of the image.

3. The third part of the document is a series of paragraphs of text. The text is written in a cursive script and is organized into paragraphs. The paragraphs are separated by lines of text, which appear to be section headings or subheadings. The text is somewhat difficult to read due to the cursive script and the quality of the image.

4. The fourth part of the document is a series of paragraphs of text. The text is written in a cursive script and is organized into paragraphs. The paragraphs are separated by lines of text, which appear to be section headings or subheadings. The text is somewhat difficult to read due to the cursive script and the quality of the image.

5. The fifth part of the document is a series of paragraphs of text. The text is written in a cursive script and is organized into paragraphs. The paragraphs are separated by lines of text, which appear to be section headings or subheadings. The text is somewhat difficult to read due to the cursive script and the quality of the image.

podzakonskim aktima, koje su dovele do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti navoda iz žalbe ili su doveli do narušavanja osnovnih principa ovog Zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora.

Iz podataka spisa predmeta, cijeneći da se radi o ponovnom postupku odnosno da je tuženi predmetno rješenje donio postupajući po presudi Suda BiH broj S 13 U 023862 16 U, ovo vijeće je ocijenilo da nije osnovan prigovor tužitelja da tužena nije postupila po presudi ovog suda od 04.05.2018. godine. Dakle, nije sporno da je u navedenoj presudi, sud prvobitno ocijenio da u konkretnom predmetnom postupku javne nabavke, tenderska dokumentacija nije bila usklađena sa Zakonom o javnim nabavkama BiH i da je to dovelo do nezakonite dodjele ugovora, te je data uputa tuženom organu da u ponovnom postupku, nakon ponovo utvrđenih činjenica, donese novu odluku u kojoj će imati u vidu upute iz ove presude.

Međutim, u ponovnom postupku, tuženi je postupio u skladu sa uputama i ponovno cijenio sve žalbene prigovore tužitelja, odnosno ocijenio da je tenderski dokument sačinjen u skladu sa zakonom i da ugovorni organ nije diskriminisao ponuđače u tački 12.3. tenderskog dokumenta, kao što je to ukazivao tužitelj. Ovo vijeće prihvata obrazloženje osporenog rješenja da tenderska dokumentacija u tački 12.3. nije sačinjena suprotno odredbama člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, imajući u vidu specifičnost predmeta javne nabavke. Navedeno je ovaj sud konstatovao i u svojim ranijim odlukama. U odnosu na izabranog ponuđača i prigovor tužitelja da ponuđač Šumooprema d.o.o. Banja Luka u ponudi nije dostavio dokaze zahtijevane u tački 12.3. b) i c) i ovo vijeće je izvršilo uvid u tenderski dokument, (strana 7, tačka 12.3. tehnička i profesionalna sposobnost) i ocijenilo da navedeni tužbeni prigovor nije osnovan. Ovo iz razloga jer tužitelj osim proizvoljnih navoda, ne dokazuje da ovlaštenje koje je dostavio izabrani ponuđač u svojoj ponudi (strana 41-47), nije valjano. Ovo iz razloga, jer i ovo vijeće izvršilo uvid u spornu ponudu, te iz dostavljenog ovlaštenja proizilazi da je ponuđaču Šumooprema d.o.o. Banja Luka, dato ovlaštenje za distribuciju vozila Mahindra koji je izdat od strane firme Mahindra Europe S.r.l. Italija, koja je oficijelni distributer šasija za vatrogasna vozila. To znači da u konačnici tužitelj nije dokazao da izabrani ponuđač nema traženo ovlaštenje i da nije mogao izvršiti predmetnu nabavku.

Nije osnovan ni prigovor da u izabranoj ponudi, tužitelj nije dostavio ni validnu garanciju, obzirom da je u svojoj ponudi, na strani 51 ovaj ponuđač dostavio izjavu broj: 46/16-N od 29.07.2016.godine, u kojoj je naveo da je garancija na kvalitet ponuđene šasije u periodu od 36 mjeseci i garancija na kvalitet na ponuđenu vatrogasnu nadogradnju. Dakle, u smislu odredbe člana 102. Zakona o javnim nabavkama BiH, stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice, na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. U postupku pravne zaštite, žalitelj je dužan dokazati ili barem učiniti vjerojatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa za podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebao znati (član 102. stav 3. Zakona).

U konačnici, ovo vijeće cijeni da obrazloženje osporenog rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) i to: kratko izlaganje zahtjeva

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge, koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Po ocjeni ovog vijeća, u ponovnom posutpku tuženi je u smislu odredbe člana 233. stav 2. ovog Zakona, odgovorio na sve navode iz žalbe tužitelja, kako je to i naloženo presudom ovog Suda od 04.05.2018. godine.

U skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

